

เรื่องของปลา

โดย ครูจันทิมา สุขมาก

ปลาเป็นสัตว์มีกระดูกสันหลังจำพวกแรกที่เกิดบนโลก มีความหลากหลายและมีจำนวนมาก จัดเป็นสัตว์เลือดเย็น (Poikothermal animals) หมายความว่า อุณหภูมิในเลือดไม่คงที่เปลี่ยนแปลงได้ตามสภาพแวดล้อม ซึ่งโดยปกติอุณหภูมิของตัวปลาจะแตกต่างจากน้ำรอบๆตัวเพียง 0.5-1 องศาเซลเซียส ปลาหายใจด้วยเหงือก ปลาบางชนิดมีเกล็ดคลุมตัว บางชนิดมีเมือกคลุมตัว มีหัวใจสองห้อง มีขากรรไกร ยกเว้นปลาฉลาม ส่วนใหญ่จะแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ ปลาน้ำจืด และปลาน้ำเค็ม ปลาบางชนิดมีความสัมพันธ์กับแหล่งน้ำจืดเป็นที่รู้จัก เช่น

ปลาบึก ในแม่น้ำโขง หลายจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ปลาชุก ในแม่น้ำแม่กลอง จังหวัดราชบุรี , กาญจนบุรี

ปลาเวียน ในแม่น้ำเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

ปลาฆ่า ปลาบู๋ ในน้ำท่าจีน จังหวัดสุพรรณบุรี

ปลาเสือ ในแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดนครสวรรค์

ปลาบางชนิดมีบทบาทในวรรณคดี หรือนิทานโบราณ เช่น ปลากระโทง มีกล่าวในนิราศเมืองเพชรของสุนทรภู่ว่า พระเจ้าเสือ หรือขุนหลวงสรศักดิ์ชอบเสวยเพดานปลากระโทง ได้ไปทรงเบ็ดปลากระโทงที่บ้านคู้ดำหนัก ตำบลบางตะบูน อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ปัจจุบันยังมีชื่อหมู่บ้านนี้ ส่วนนิทานโบราณ คือ เรื่องปลาอานนท์ โดยเชื่อกันว่าโลกของเรามีปลาอานนท์หนุนอยู่ข้างใต้ เวลาปลาอานนท์ขยับตัวครั้งหนึ่งจะเกิดแผ่นดินไหวครั้งหนึ่ง และอีกเรื่องหนึ่งคือ ปลาบู๋ทอง จนทำให้คนอ่านนิทานเช่นผู้เขียนและอีกหลายคนไม่กล้ากินปลาบู๋เพราะกลัวว่าจะกินแม่เอ๊ยตามนิทาน

ในพงศาวดารจีน เรื่องพระถังซำจั๋งไปสืบทักพระไตรปิฎกที่อินเดีย ได้เดินทางข้ามแม่น้ำใหญ่แห่งหนึ่งโดยขี่เต่าเป็นพาหนะ เต่าขอเรื่องกับพระถังซำจั๋งว่า ถ้าได้ธรรมอันวิเศษมาแล้วขอให้ช่วยเต่าให้พ้นทุกข์ด้วย แต่หากกลับมาพระถังซำจั๋งก็ขี่มาข้ามแม่น้ำอีก เต่าถามเรื่องนี้กับพระถังซำจั๋งแต่ท่านอึ้งไม่รู้ว่าตอบอย่างไร เต่าโกรธและคำลงน้ำ ทำให้พระถังซำจั๋งจมน้ำ แต่มีปลาใหญ่มาช่วยขึ้นฝั่งได้ แต่ก็ทำให้พระไตรปิฎกขาดลบเลือนไปหลายเล่ม จึงทำให้พระไตรปิฎก